

5.1. Shrnutí a závěr

Každé období během tohoto dlouhého sledovaného úseku přineslo do vývoje vysokého školství svá pozitiva i negativa. Nelze hodnotit vývoj vysokého školství jako celistvý útvar již právě vzhledem k historickým událostem a specifikům daného období. Obecně lze říci, že vysoké školství prošlo dlouhým a náročným vývojem. Každá doba kladla na vysoké školy trochu jiné nároky. Ovšem jedno měly a mají vysoké školy shodné v celém období a to, že se jedná o nejvyšší stupeň vzdělávání v naší republice. Školy poskytují pracovnímu trhu odborníky s nejvyššími možnými znalostmi v daných oborech a s nejvyšší možnou specializací.

Vysoké školy v průběhu let vznikaly, ale i zanikaly, jak si žádala daná doba. Během období raného socialismu vznikla např. v roce 1953 Vysoká škola ruského jazyka a literatury, Praha, která neměla dlouhého trvání, a. v roce 1961 Vysoká škola 17. listopadu v Praze, která fungovala jen 15 let. Obecně lze říci, že nejen počet vysokých škol, ale především fakult výrazně vzrůstal, podle potřeby vzdělávat odborníky v oborech, které nebyly dostatečně zastoupeny na stávajících fakultách. Největší rozmach vysokého školství nastává po osamostatnění republiky v roce 1993, změnou struktury vysokých škol a jejich nové koncepce. Vysoké školství od tohoto období dostává úplně jiný rozměr a nabízí studentům mnoho výhod a možností studia v nových podmínkách. S rozvojem soukromého vysokého školství po roce 2000 tento druh vzdělávání umožňuje studium na vysoké škole i těm absolventům, kteří nebyli úspěšní u přijetí na veřejnou vysokou školu.

Důležité je ještě znovu zmínit, že metodika vykazování je po roce 2000 značně odlišná a počty studentů se mohou lišit. Každá škola vykazuje studenta a ten může studovat i více škol najednou. Z toho vyplývá, že v celkových přehledech je student započten jen jednou, ale současně na každé vysoké škole, kde studuje.